

Et andet forhold, som gjorde indtryk på os, var, at vi har en ganske stor del af anpartsselskaberne i Danmark, som ikke er nået op i nærheden af de 200.000 kr., og som måske kunne risikere at skulle lukke. Vi prøvede at få en analyse af de anpartsselskaber, og det viste sig, at det var ganske seriøst arbejdende anpartsselskaber, som holdt gang i en eller to – chefen og måske en ansat – men som ikke havde udsigt til at kunne få et overskud, der gjorde, at man ville nå op på de 200.000 kr.

Op blev de stillet over for kravet om at ændre det til den private virksomhedsordning, som der er mulighed for nu, skulle de betale penge for at opløse anpartsselskabet, og så ville den kapital blive trukket ud af deres daglige grundlag, så også det talte som argument for, at vi skulle sige o.k. til en lavere grænse, og det er altså de 125.000 kr.

Lad mig om forslaget i øvrigt sige, at det jo igen er forenklinger og lettelser, så alt i alt er det her et godt forslag, som vi håber rigtig mange i Folketinget vil være med til at slutte op om.

Kim Behnke (FP):

Selve intentionen fra ministeren om, at vi nu får et sæt regler for anpartsselskaber, der er tilpasset den virkelighed, anpartsselskaberne lever i, synes vi er en god idé.

Anpartsselskaberne har i mange år været betragtet som sådan nogle andenrangs aktieselskaber. Hvis man ikke formåede at lave et aktieselskab, så kunne man jo altid skrabe sammen til et anpartsselskab. Det synes vi har været en forkert betragtning, al den stund der kan være forhold, der gør, at det er langt mere hensigtsmæssigt at være organiseret i et anpartsselskab. Så den del af forslaget synes vi ministeren skal have ros for.

Så kunne jeg jo godt have valgt at forberede mig i dag på en sådan måde, så jeg kunne have citeret fra min ordførertale, dengang et flertal i Folketinget vedtog at forhøje kapitalkravet til 200.000 kr.

Dengang var flertallet fuldstændig argumentresistente, når jeg gjorde opmærksom på, at for en lang række virksomheders vedkommende ville det være umuligt at leve op til de kapitalkrav, som Folketinget bare som en firkantet klods maste ned over folk. Der var ingen problemer, folk skulle bare skrabe de penge sammen uanset hvad, så var det folketingsflertallets ønske.

Nu har man så erkendt, at det for en lang række virksomheders vedkommende vil betyde, at de må lukke, hvis ikke man laver lovændringen, og derfor hilser vi selvfølgelig velkommen, at man nu sætter det ned til 125.000 kr. Man kunne da godt have ønsket sig, at man havde sparet virksomhederne for det her besvær og så sat det ned til de 80.000 kr. igen.

Sagen er jo den, at frem og tilbage er ikke lige langt i det her. De virksomheder, som har følt, at de måtte leve op til det urealistiske flertal i Folketinget og har været ude og pantsætte svigermors hus og onkels campingvogn, og hvad ved jeg, for at få skrabed de her penge sammen, skal nu til at rulle den proces tilbage igen, og det koster altså administration. Det koster ofte assistance fra revisor, advokater og bank og alt mulig andet.

Alt det besvær har en lang række virksomheder været drevet ud i til ingen verdens nytte, og dog, for nu lander man altså ikke tilbage på de 80.000 kr., men i stedet på de 125.000. Da efter de erfaringer, man har gjort, ikke specielt er tale om, at det er virksomheder af mindre seriøs karakter, som er kommet i klemme, men at det, som hr. Bjørn Elmquist var inde på, er agtværdige selskaber, som driver en ordentlig og fornuftig forretning, synes vi, at man burde have kørt helt tilbage til de 80.000 kr. og altså have sparet virksomhederne for besværet med nu at skulle samle sammen til de 125.000 kr.

Det gør selvfølgelig indtryk, når Socialdemokratiets ordfører, hr. Buksti, går herop og i et forsøg på at lokke venstrefløjens med på lovforslaget erklærer, at den måde, man har skruet det sammen på, rent faktisk betyder en skærpelse. Jeg har bare svært ved at se, hvordan ministerens mange løfter i presseinterviews på det seneste om, at man altså nu har hjulpet virksomhederne, skal opfyldes. For de virksomheder, som også hr. Bjørn Elmquist var inde på, der altså står foran en lukning, hvis ikke man ændrer på dette kapitalkrav, er det jo ikke særlig rart at høre af hr. Buksti, at det, der er tale om, faktisk er en skærpelse af reglerne, og at man så bare har pakket det ind på en pæn måde med det formål at få det til at glide gennem Folketinget.

Derfor mener vi så afgjort, at hr. Bukstis bemærkninger her i dag bør være det første punkt, vi under udvalgsarbejdet får en evaluering af. Er det rigtigt, at der er tale om en skærpelse, og i givet fald har ministeren mindst talt et forklaringsproblem efter de mange løfter, der